

F. t. l. om private fællesveje.

I tilknytning til justitsministeriet:

Den danske dommerforening,
Rigspolitichefen,
Præsidenten for henholdsvis østre landsret og
vestre landsret,
Foreningen af politimestre i Danmark.

Udkastet er i princippet tiltrådt af de nævnte myndigheder og organisationer, og ministeriet har, som det fremgår af bemærkningerne til de enkelte paragraffer, i væsentlig omfang kunnet imødekomme de fremførte synspunkter.

Udvalgets udkast er omformuleret i betydeligt omfang. Som følge heraf har man fundet det hensigtsmæssigt at optage udvalgets bemærkninger til udkastet i lovforslaget med de fornødne redaktionelle ændringer. Til brug for sammenligning mellem nærværende forslag og udvalgets udkast er i bilag 1 angivet forslagets nummerering sammenholdt med udkastets nummerering, ligesom man i bemærkningerne til de enkelte paragraffer har angivet den til paragraffen svarende bestemmelse i udkastet.

Af de under udarbejdelsen af lovforslaget foretagne ændringer i forhold til udkastet skal særligt fremhæves følgende:

I forslagets § 33 er der indført en bestemmelse om, at grundejere, der vil blive berørt af beslutninger af nærmere opregnede kategorier senest 3 uger før endelig beslutning træffes, skal have meddelelse om vejmyndighedens påtænkte beslutninger.

Reglen i forslagets § 49 om særlig brug af vejareal er foreslået indskrænket i forhold til udkastets § 34, som indeholdt en bestemmelse om forbud mod henstillen af påhængsvogne på private fællesveje af en vis færdselsmæssig betydning (klasse I og II). Efter ændringen af færdselsloven ved lov nr. 223 af 4. juni 1969 er der tilvejebragt hjemmel for, at spørgsmålet om henstillen af sådanne køretøjer kan reguleres lokalt. Påhængsvogne er derfor ikke medtaget i nærværende lovforslag.

I overensstemmelse med udvalgets mindretal (betænkningen side 100) er bestemmelsen i udkastets § 34, stk. 3, om en afgift, administreret af vejtilsynsmyndigheden, for tilladelse til særlig brug af private fællesvejes arealer ikke medtaget. Spørgsmålet om afgifter i anledning af særåden over private fællesveje er dermed fortsat et privatretligt spørgsmål mellem den, der ønsker adgang til særlig råden over vejarealet, og de private, der har dispositionsretten over vejarealet.

I overensstemmelse med ønsker fra en række kommunale organisationers side er maksimalrentebestemmelsen i udkastets § 41 for udgifter til istand-

sættelse og vedligeholdelse af private fællesveje ændret; den maksimalsats, sådanne beløb efter forslaget kan forrentes med, foreslås i forslagets § 62 fastsat til en maksimalrente, der bestemmes af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med indenrigsministeren.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Efter hver paragraf er i parentes angivet den til paragraffen svarende bestemmelse i det af vejlovsudvalget udarbejdede lovudkast, jfr. betænkning nr. 367/1964 om private fællesveje og vejbidrag (bilag 1 til betænkningen).

Afsnit I.

Kapitel I. Definitioner m. v.

Til § 1: (udkast § 1, stk. 1).

Ved definitionen af begrebet „offentlig vej“ henholder forslaget sig til den definition, der er givet i § 1 i lov om offentlige veje.

Til § 2: (udkast § 1, stk. 2).

§ 2 definerer, hvad der i lovforslaget skal forstås ved en privat fællesvej. 1. led (1) er overensstemmende med den traditionelle forståelse af dette begreb, jfr. herved vejbestyrelseslovens § 14, stk. 1, nr. 2, og § 8 i den københavnske gadelov af 14. december 1857 med senere ændringer. Loven af 14. april 1865 om istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje (der navnlig vedrører forholdene på landet) definerer de private fællesveje som veje, til hvis afbenyttelse flere grundejere ifølge hævde eller anden særlig adkomst er udelukkende berettigede.

I 2. led (2) foreslås under begrebet „privat fællesvej“ medtaget de såkaldte „interne boligveje“ nemlig sådanne veje, gader, broer eller pladser, der uden at være offentlige veje (eller private fællesveje i traditionel forstand) tjener som færdselsarealer for mere end 12 beboelseslejligheder. Vejene skal endvidere være mindst 40 m lange. Ved dette forslag medtages private veje, der ganske vist kun er til brug for en enkelt ejendom, men som har en sådan færdselsmæssig betydning, at de kan sidestilles med private fællesveje i traditionel forstand. Baggrunden for forslaget har været, at disse veje normalt fremtræder med samme udseende som andre veje og indgår i det almindelige gadenet. Nogle af disse veje kan med hensyn til benyttelse endog sidestilles